

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 619/2025
20.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Александра Степановића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 5) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Данила Николића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Зајечару Кв 13/25 од 07.02.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж2 153/25 од 03.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 20.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Данила Николића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Зајечару Кв 13/25 од 07.02.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж2 153/25 од 03.03.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Зајечару Кв 13/25 од 07.02.2025. године, ставом првим према окривљеном АА, који се налази у притвору по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Неготину Кпп 45/21 од 12.11.2021. године, који му се рачуна од 11.11.2021. године, када је лишен слободе и који му је последњи пут решењем Вишег суда у Зајечару Кв 164/24 од 13.12.2024. године продужен за још 60 дана, на основу члана 211. став 1. тачка 4. ЗКП, тако да притвор по том решењу може трајати најдуже до 07.04.2025. године. Ставом другим истог решења, одбијен је као неоснован предлог браниоца окривљеног, да се окривљеном укине притвор или замени блажом мером – мером забране напуштања стана са или без примене електронског надзора.

Решењем Апелационог суда у Нишу Кж2 153/25 од 03.03.2025. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, изјављена против решења Вишег суда у Зајечару Кв 13/25 од 07.02.2025. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Данило Николић, у смислу одредбе члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд због повреда закона применом одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП преиначи у целини побијана решења.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Данило Николић, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера и због које је подношење овог ванредног правног лека у начелу дозвољено.

Међутим, у образложењу захтева, бранилац не наводи ни једну повреду из члана 485. став 4. ЗКП, због које је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљеном преко браниоца, већ указује на повреде закона које се односе на постојање разлога из члана 211. став 1. тачка 4. ЗКП, те указује на дужину трајања притвора у контексту одредбе члана 210. став 2. ЗКП.

Бранилац у захтеву оспорава оцену суда о постојању разлога за одређивање и продужење притвора против окривљеног, истицањем да је погрешан закључак суда да и даље постоји узнемирење јавности које може угрозити несметано и правично вођење кривичног поступка, као један од кумулативних услова прописаних ставом 1. тачком 4. овог члана 211. ЗКП. Бранилац с тим у вези истиче, да је од тренутка лишења слободе окривљеног протекао временски период од преко три године, да су околности прописане чланом 211. став 1. тачка 4. ЗКП, временом изгубиле на значају, а такође истиче да се притвор не сме претворити у кривичну санкцију, односно трајање притвора се мора свести на најмању могућу меру.

Поред тога, бранилац се у захтеву опширно бави анализом кривичног поступка, колико је главних претреса одржано а колико одложено, те истиче околности да окривљени није осуђивано лице, да је у питању хитан поступак, као и да је након овог догађаја уследио низ других кривичних дела и догађаја која су усмерили пажњу јавности на исте, те је узнемирење јавности поводом предметног догађаја изгубило на интензитету. Осим тога, бранилац истиче и погоршање здравственог стања окривљеног током боравка у притвору, те да је у таквим условима немогуће пружити адекватну здравствену заштиту и истиче околности прописане чланом 189. став 1. и 3. ЗКП, односно истиче да је суд дужан да води рачуна да се не примењује тежа мера за обезбеђење присуства окривљеног, уколико се иста сврха може постићи и блажом мером.

Како из изложених навода произлази да бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости, као разлог побијања правноснажних решења, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном преко браниоца (из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП), те која је општег карактера, док суштински указује на повреде одредаба члана 210. и члана 211 став 1. ЗКП, и чињеничним наводима оспорава оцену суда о постојању разлога за одређивање и продужење притвора према окривљеном, а што све не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то је Врховни суд поднети захтев одбацио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић